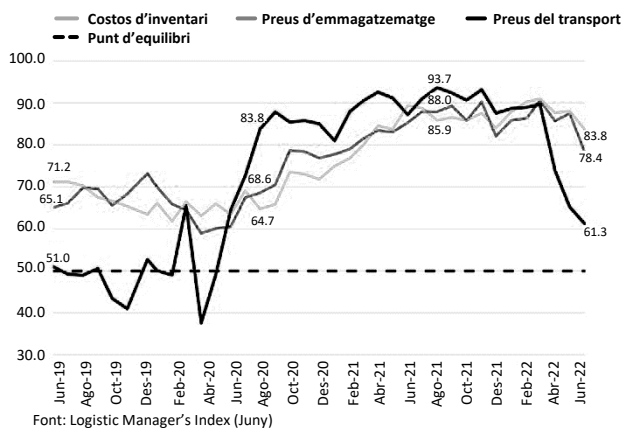

un preu més alt, trobant compradors disposats i obtenint més ingressos per tona. A més, espera una collita abundant de blat en la pròxima temporada (...). Els preus mundials del blat han pujat més del 50% enguany, i el Kremlin ha recaptat 1.900 milions de dòlars." (Bloomberg, 24-05-2022).

Inventaris

Tot el sobreencàrrec realitzat davant la situació de desproveïment ha generat uns estocs que comencen a estar fins i tot massa plens.

Observi's com la corba del transport s'ha tornat a situar per sota de la del magatzematge i de les mercaderies emmagatzemades (inventari), com abans de la represa posterior als primers tancaments i confinaments, encara que no al nivell de contracció (per sota de 50).

"Els nivells d'inventari continuen creixent, encara que a una taxa lleugerament reduïda (-1,3) de 67,6. Aquesta taxa és significativament inferior a la taxa de creixement més alta de tots els temps, de 80,2, observada al febrer, però continua estant molt per sobre de la mitjana històrica de 62,9 per a aquesta mètrica. En els últims sis mesos, les empreses han fet un esforç concertat per a reduir els elevats nivells d'existències d'aquesta primavera. Molts minoristes han treballat intensament, i en alguns casos han **soferit importants pèrdues financeres, per reduir els nivells d'inventari**. Target va informar d'una caiguda del 90% en els seus beneficis nets en el segon trimestre, en gran part a causa dels seus esforços concentrats per reduir els

inventaris. Això va incloure la cancel·lació de 1.500 milions de dòlars en comandes discrecionals, així com la **reducció dels preus dels productes que ja estaven embussats a les seves botigues i cadenes de distribució.**" (Logistic Manager's Index report, agost 2022).

Transport marítim

Els preus del transport marítim de contenidors han seguit el seu gradual descens mentre continua el diferencial entre els preus d'Àsia cap als EEUU o Europa (i viceversa), així com de la UE als EEUU (i viceversa). Als preus de la següent taula cal afegir que el preu d'un contenidor per a Àsia és de 960\$ des dels EEUU i de 498\$ des del nord d'Europa.

Ruta	Àsia – Oest EEUU	Àsia – Est EEUU	Àsia – Europa Nord	Europa Nord – Est EEUU
19-25/09/22	3.241\$	7.326\$	7.251\$	7.146\$
Última setmana	-17%	-14%	-8%	5%
Últim any *	-80%	-61%	-51%	2%

* Comparat amb la setmana corresponent en 2021

El diferencial entre el preu d'Àsia a la costa est dels EEUU i des del mateix origen a la costa oest dels EEUU indica que s'ha produït un redreçament de part del flux de mercaderies que abans arribava a la costa oest i que ara arriba a la costa est, per evitar els col·lapses i abarrotaments. Es van reduint a poc a poc les cues en el port de Los Angeles, en disminuir la demanda i en distribuir-se les arribades a altres ports de totes dues costes.

Transport ferroviari, fluvial i per carretera

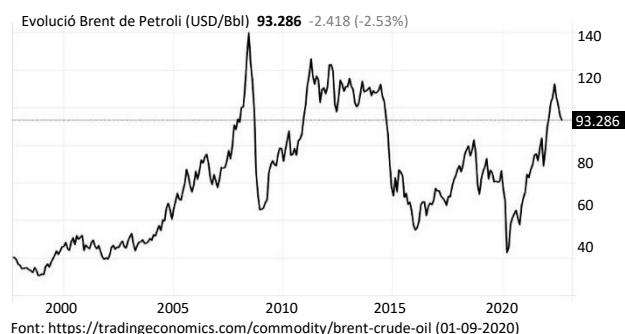
El cost del transport fluvial i per carretera a Europa s'ha disparat. El primer per la baixada dràstica dels cabals dels rius a causa de la sequera, que van arribar a ser intransitables en alguns trams. El segon per l'encariment del dièsel i l'escassetat de camioners.

El transport terrestre entre la Xina i Europa va arribar a 1.517 trens al juliol i la càrrega lliurada va arribar als 149.000 TEUs en el mateix període, la qual cosa suposa un augment de l'11% i el 12% interanual, respectivament. "Els trens de càrrega Xina-Europa abasten 200 ciutats en 24 països europeus (...). Fins ara, la xarxa ha mantingut el nivell d'explotació de "1.000 trens al mes" durant 27 mesos consecutius." (China Daily, 08-08-2022).

FONTS D'ENERGIA I CAPITALISME

Evolució dels preus del petroli

En el següent gràfic observem l'evolució del preu del petroli, amb els seus pics el 2008, des de 2011 a 2014 i en 2022. Actualment ha tornat a baixar al preu anterior a l'inici de la guerra a Ucraïna. Aquest preu és encara un preu elevat que obliga a transferir una gran part del guany a la renda de la terra.

La causa última de l'alt preu del petroli és que ha mantingut la producció per sota de la demanda i de la seva pròpia capacitat productiva.

Molt de guany i poca inversió.

El preu del petroli està condemnat a caure a llarg termini a causa del seu desplaçament per un altre tipus d'energies. Aquesta circumstància produeix a nivell immediat un encariment del petroli per diverses raons: 1) els estats productors mantenen l'oferta per sota de la demanda per a assegurar-se que obtenen guany mentre encara no ha estat reemplaçat o desplaçat, 2) l'absència d'inversió encareix l'extracció, 3) l'absència de suficients fonts d'energia i infraestructures amb les quals substituir a nivell immediat els combustibles fòssils produeix insuficiència de subministrament.

Aquest és el motiu pel qual les petrolieres estatunidenques, malgrat els grans guanys, han decidit bolcar-se en els dividendes i segueixen sense realitzar noves inversions.

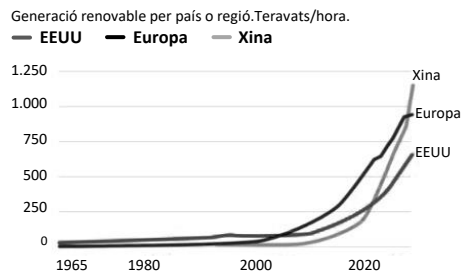
Energies renovables

La bogeria de l'anarquia de la producció mercantil, produeix el fenomen contrari en determinats nodes del flux d'energia mundial, en particular als EEUU. L'energia solar i eòlica s'arriba a vendre a preus negatius. Els preus a l'engròs en les set xarxes

dels EEUU van començar a ser puntualment negatius el 2012, incrementant-se gradualment la freqüència fins a arribar a al voltant de 200 milions de vegades el 2021.

Per què? Perquè **en el capitalisme (i en qualsevol societat mercantil) l'oferta precedeix a la demanda:** primer es produeix una quantitat ingent d'energia i després es mira com col·locar-la.

La Xina és la principal inversora en increment de la producció d'energia renovable i ha superat com a productor net tant als EEUU com a la UE.

Font: BP Statistical Review of World Energy

Energia nuclear

"Al voltant de 30 països estan considerant apostar novament per les plantes d'energia nuclear per a generar electricitat (...) a Àsia uns 34 reactors estan en construcció i uns 15 a Europa (...) Pequín vol uns 150 nous reactors convencionals en els pròxims 15 anys, més del que la resta del món ha construït en els últims 35." (El País, 21-08-2022).

La UE ha hagut d'assumir el ridícul paper de classificar com a energia "verda" tant el gas com l'energia nuclear de fissió. França construirà 6 reactors nuclears addicionals mentre projecta la construcció de 8 més, però ha hagut de parar les centrals nuclears per efecte de la sequera.

El Japó ha anunciat també l'extensió de la vida dels seus reactors nuclears per sobre de 60 anys i espera tenir un total de 17 reactors nuclears actius, com a part essencial de la "transformació verda".

D'altra banda, la llista de països que estan ampliant, construït o tenen plans de construcció de centrals nuclears amb assistència xinesa o russa inclouen: Egipte, Bielorrússia, l'Azerbaidjan, Hongria, Turquia, Bangladesh, l'Iran, l'Índia, Nigèria, Kenya, Uganda, Tanzània, Ruanda i Zimbàbue.

Retorn al carbó

Com vam veure en "El Comunista" n°68 (pàg. 14), l'intent general del món capitalista de prescindir de les energies fòssils va tenir (i continua tenint) com a resultat inicial el retorn a l'energia fòssil més primària: el carbó.

Aquest retorn al carbó s'ha donat de forma generalitzada i fins i tot Alemanya va autoritzar a reactivar les centrals de carbó. De totes maneres, la Xina i l'Índia *"van representar més del 70% del creixement de la demanda de carbó el 2021, amb un augment del 3,7% i el 2,7%, respectivament. Les importacions xineses de carbó rus han crescut un 37% en comparació amb 2019"* (Expansió, 06-07-2022).

L'Índia està a més comprant coc veneçolà (producte derivat de les fraccions més pesades del cru) per a substituir el carbó, a l'ésser el primer més barat.

Redireccionament dels fluxes de l'energia

Els EEUU i la UE han imposat una sèrie de sancions cap a Rússia i Rússia ha tallat el gas progressivament a diversos països de la UE, cosa que analitzarem amb major detall en la pàg. 25.

A conseqüència de l'anterior, Rússia ha estat venent el seu

petroli i gas amb descomptes d'entre 20 i 35\$ el barril sobretot a la Xina i a l'Índia, obtenint igualment uns substanciosos ingressos.

Aquests descomptes en relació als petrolis de referència han de pressionar a la baixa el preu del petroli.

D'altra banda, això ha produït també que disminuís el consum de GNL per part de la Xina i s'ha produït un desplaçament del flux de GNL d'Àsia cap a Europa.

L'alt preu del petroli i del gas ha fet que Rússia hagi ingressat una quantitat important de capital. De la mateixa manera que tots els esforços dels EEUU per mantenir alt el preu del petroli van ressuscitar el capitalisme rus com a potència mundial, les accions dels EEUU per a tractar d'enfonsar-ho li proporcionen al mateix temps el bot salvavides.

Potencial acord nuclear a l'Iran

En aquest context d'escassetat d'energia a Europa i d'elevació del preu del petroli sembla accelerar-se la signatura de l'acord nuclear amb l'Iran, però hi ha molts interessos contraris i contradictoris. L'acord estava a punt de signar-se, però l'Iran va exigir que s'eliminés als Pasdaran de la llista d'organitzacions terroristes, valorant que estava en una posició de força davant la necessitat de l'imperialisme occidental que es reduís el preu del petroli. Després van ser els EEUU els que, havent renunciat Iran a la seva pretensió, no van voler signar en vista de les pressions de tots els seus aliats en la zona (Israel i l'Aràbia Saudita principalment).

"Si se signa un nou acord nuclear, l'Iran podria exportar fins a 1,3 milions de barrils diaris de cru iranià –equivalents a prop del 5% del subministrament total de l'OPEP." (Expansió, 27-08-2022). *"Entorn de 93 milions de barrils de cru iranià estan actualment emmagatzemats en vaixells al Golf Pèrsic, a Singapur i prop de la Xina, d'acord amb la signatura de monitoratge de vaixells Kpler."* (Bloomberg, 29-08-2022).

La posada en circulació de tots aquests barrils produiria una caiguda del preu del petroli que motiva l'oposició de l'Aràbia Saudita.

L'OPEP+ ha mantingut les files tancades

L'OPEP ha mantingut les files tancades amb Rússia i no ha fet cas de les peticions dels EEUU d'aïllar Rússia i d'incrementar la producció. El motiu és que necessiten que el barril no baixi de 100 dòlars per a treure el màxim de guany mentre el petroli continua tenint la importància actual. L'OPEP ja ha anunciat la intenció de reduir la producció de petroli en 100.000 barrils al dia.

Energia i capitalisme

Mentre el petroli continui jugant un paper en la producció, generarà conflictes al voltant dels seus jaciments i canals de distribució. El fabulós negoci de la renda de la terra (inherent al capitalisme com es pot llegir en El Capital, Llibre III, Secció 6ª) permet als propietaris del petroli embutxacar-se una part enorme del plusvalor extorsionat al proletariat mundial. Això pot fer detonar en qualsevol moment el conflicte en aquestes àrees.

És important ressaltar que totes les circumstàncies esmentades més amunt com a problemàtiques per a passar d'una font d'energia a una altra es deuen a l'anarquia de la producció mercantil i que una transició entre diferents fonts d'energia es produiria sense aquestes convulsions en una societat no mercantil. De fet, **només en una societat no mercantil serà possible aquest tipus de transició sense que posi potes enlaire tota la producció i el consum mundial.**

En l'actual societat mercantil capitalista, el futur reemplaçament d'una font d'energia per una altra fa que la primera baixi de preu i no sigui rendible invertir en ella; això fa que els capitalistes que exploten la primera font redueixin el subministrament quan encara no està el reemplaçament llest, per a fer pujar el preu i obtenir sobreguany mentre puguin; es redueixen les inversions en la font que serà reemplaçada perquè poden representar pèrdues a llarg termini amb la qual cosa es tendeix a reduir i encarir la producció d'aquesta font; l'escassetat i augment de preu de la primera comporten l'augment de preu de la segona, tot això preparant el moment en què s'enfonsarà el preu de les dues; això es repeteix en forma d'espasmes en diversos cicles en els quals cada pujada sobtada genera guanys extraordinaris però contreu la demanda i cada caiguda sobtada produeix pèrdues i frena la producció, generant una bandada cap a l'altre pol.

Com es faria el reemplaçament d'una font d'energia per una altra en una societat no mercantil, és a dir, comunista? Simplement es mantindria en el nivell necessari la producció de la primera font d'energia mentre es va incrementant la capacitat de la font de reemplaçament. L'única mesura de l'èxit del procés de reemplaçament seria que no hi hagués hagut desabastiment. Ningú es beneficiaria d'escassetats puntuals o prolongades, ni ningú tindria pèrdues per haver mantingut en funcionament la font d'energia a reemplaçar. I això serà així (i només serà així si es dona aquesta condició) perquè **en el socialisme el producte del treball no tindrà forma de mercaderia, s'integrarà en el treball global no donant una volta sinó directament** i serà la societat sencera la que haurà distribuït les seves capacitats de la millor manera per a garantir la satisfacció de les seves necessitats.

El fet que, en una societat mercantil, un procés tan simple sigui impossible i es vegi sotmès a autèntiques muntanyes russes és una evidència de l'anarquia de la producció mercantil i de com, **en una societat mercantil, "el producte domina els**

productors." (Anti-Dühring, 1878, F. Engels).

Afegirem que la renda de la terra no està associada únicament al petroli, com no ho estava únicament a la producció de cereals per a la qual va ser formulada inicialment. **La renda de la terra proporciona la teoria marxista del MONOPOLI i aquesta llei actuarà, mentre existeixi el capitalisme**, en qualsevol situació similar (terres rares, paleses, hidrogen, etc.) com a generadora d'una sobrecàrrega a la humanitat i de guerres per l'obtenció del sobreguany resultant.

Digui el que digui la mística ecologista petitburgesa, el capitalisme no és incompatible amb el reciclatge (veure el capítol V del Llibre III del Capital, titulat: Economia en l'ús de capital constant), ni amb l'ús de fonts d'energia diferents dels combustibles fòssils. I, no obstant això, **el capitalisme significa DESTRUCCIÓ de l'entorn**, com denunciàvem en "*El culpable de la destrucció del medi ambient és el capitalisme*" (El Comunista nº63, pàg. 27).

Això sí, en la mesura en què hi ha una inversió enorme cristal·litzada en capital fix (refineries, oleoductes, gasoductes, vaixells petrolers i metaners, gasolineres, etc.), aquest capital es resisteix a ser devaluat i actua com una força contrària al seu reemplaçament per altres fonts d'energia. D'altra banda, estan aquelles burgesies que poden obtenir la renda de la terra del petroli, però quedarien marginades amb altres fonts d'energia (no és que altres fonts d'energia no produeixin renda de la terra) que també actuen com a força contrària. Això ha alentit la introducció d'altres fonts d'energia, però no perquè les fòssils siguin més "capitalistes" que l'eòlica o la solar. Qualsevol que sigui la font d'energia, mentre actuï sobre ella les lleis del monopoli, crearà renda de la terra i amb ella un sobreguany.

Només abatent el capitalisme la humanitat podrà deixar de cedir una part desproporcionada del seu temps i energia per coses el temps de les quals socialment necessari és molt menor i només llavors **podrà deslliurar-se també de les renyines, crims i conflictes que genera l'actual renda de la terra.**

LA LLUITA DE LA CONCURRÈNCIA EN EL TAULER MUNDIAL

La força, l'astúcia i el determinisme econòmic

*"De qualsevol manera que sigui, sempre quedarà ociosa necessàriament una part de l'antic capital, ociosos en la seva funció de capital, en la mesura en què ha de funcionar com a tal capital i valoritzar-se. **Quina part concreta d'ell quedarà ociosa, és el que ha de decidir la LLUITA DE LA CONCURRÈNCIA.** Mentre les coses van bé, la concurrència actua, segons hem vist en estudiar l'anivellament de la quota general de guany, com una germanor pràctica de la classe capitalista, entre la qual el botí es distribueix col·lectivament, en proporció a la quantia de la part aportada al negoci per cadascú. **Però quan ja no es tracta precisament del repartiment dels guanys, sinó de les pèrdues, cadascú procura reduir en la mesura que sigui possible la part alíquota que en elles li correspon, per a fer carregar amb elles als altres. Les pèrdues són inevitables per a la classe en el seu conjunt. Però, quina part d'elles ha de suportar cada capitalista? Això ho decideix la FORÇA i l'ASTÚCIA (...).**" (El Capital, Llibre III, Secció 3ª, Cap. XV, K. Marx).*

Aquesta força i astúcia l'hauríem d'atribuir als Putins, Zelenskis, Bidens i Xi Jintings de torn? **MAI!**

"O llegim la història com a marxistes, o recaiem en les masturbacions escolàstiques que expliquen esdeveniments colossals per les maniobres del monarca (que a la vegada pretén presentar-les com l'efecte d'una causa eficient, que seria la

*transmissió de la corona a l'hereu o a la descendència), o per les gestes del cap mercenari a qui empenyia la intenció de ser glorificat i immortalitzat per la posterioritat! El vincle entre una previsió conscient, una voluntat motriu i un resultat directe que «plasma» la societat i la història, nosaltres el considerem vedat a l'individu, no només al pobre crist-molècula perduda en el magma social, sinó sobretot al coronat, al que porta el ceptre, al revestit de càrrecs, d'honors i amb el nom constel·lat pels títols anteposats i les inicials majúscules. **És justament aquest home el que no sap el que vol i no aconsegueix el que pensava, i al qual, si se'n disculpa la noble imatge, el determinisme històric reserva la dosi més alta de puntades de peu al darrere. Si s'accepta la nostra doctrina, és el cap qui revesteix al màxim la funció de marioneta de la història.**" (Fonaments del Comunisme Revolucionari, 1957).*

Vol dir això que el marxisme consisteix en un materialisme simplement mecànic i fatalista? **Tampoc.**

A través d'un procés cec i anàrquic es conforma una tendència general derivada de les necessitats materials dels diferents sectors del capitalisme mundial el reflex del qual es manifesta en les accions i declaracions dels seus titelles-representants. Aquests s'il·lusionen amb dirigir-lo i controlar-lo quan les seves voluntats i declaracions no són més que el reflex d'aquest procés anàrquic que s'opera a les seves esquenes i se'ls